

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoP/115/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3523200546
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Bebčák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:3523200546.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Bebčáka, členiek senátu JUDr. Martiny Nemravovej a JUDr. Miroslavy Korbašovej, vo veci starostlivosti o maloleté deti: A. B., nar. XX.XX.XXXX a C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, deti rodičov: matka D. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX/X, G., zastúpená: JUDr. František Svatuška, advokát, so sídlom Námestie slobody 25, Humenné a otec F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XXXXX/X, B. - I., v konaní o návrhu matky na zákaz stretávania a návrhu otca na zmenu úpravy spôsobu stretávania, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. NM-12P/30/2023-257 zo dňa 27. novembra 2024, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. NM-12P/30/2023-257 zo dňa 27. novembra 2024 v napadnutých výrokoch I., III., IV., V. **p o t v r d z u j e .**
Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj len „okresný súd“) napadnutým rozsudkom výrokom I. návrh matky na zákaz styku zamietol; výrokom II. zamietol návrh otca na zmenu spôsobu stretávania; výrokom III. uložil matke a otcovi povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu na obdobie jedného roka od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že súdu zašle matka a otec raz za mesiac správu o priebehu poskytovania odbornej pomoci; výrokom IV. priznal štátu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je matka a otec povinný zaplatiť v rozsahu každý 1-ice náhrady trov konania z výšky náhrady trov konania v lehote do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku; výrokom V. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Okresný súd citujúc čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, čl. 9 ods. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, čl. 12 ods. 1, 2 Dohovoru o právach dieťaťa, § 36 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rodine“), § 24 ods. 4 zákona o rodine, § 25 ods. 1 až 3 zákona o rodine, § 28 ods. 2 zákona o rodine, § 37 ods. 2 písm. d) zákona o rodine, § 43 ods. 1 zákona o rodine, konštatoval, že pri rozhodovaní o návrhu matky na zákaz stretávania sa a návrhu otca na rozšírenie spôsobu stretávania sa s maloletými deťmi vzal do úvahy dlhodobý výrazne konfliktný vzťah rodičov maloletých detí a ich obojstrannú neschopnosť konštruktívne spolu komunikovať a rozumne sa dohodnúť, ako aj závery znaleckého dokazovania. Nebolo možné ignorovať ani to, že maloleté deti majú veľmi oklieštený priestor na realizáciu stretnutia, otca prakticky vôbec nepoznajú a nemožno u maloletých detí vylúčiť „negatívne“ ladenie voči osobe otca s prihliadnutím na informácie sprostredkované matkou a prejavy rodičov pri stretávaní sa. V snahe predísť traumatizácii maloletých detí, ako aj s poukazom na závery znaleckého posudku ponechal okresný súd úpravu spôsobu

stretávania sa v rozsahu pôvodne určenom súdnym rozhodnutím, a teda každú nedeľu v nepárny kalendárny týždeň roka v čase od 9:30 hod. do 11:30 hod., pričom matka privedie obe maloleté deti na detské ihrisko nachádzajúce sa na námestí G. I. J. v G. s tým, že počas celej doby stretnutia otca s deťmi bude matka prítomná. Čo sa týka vzájomného vzťahu rodičov, okresný súd nepostrehol žiadnu pozitívnu zmenu oproti času vypracovania znaleckého posudku súdnym znalcom, medzi rodičmi je konfliktný vzťah, navzájom spochybňovali výchovné kompetencie, výchovnú rolu a dôležitosť toho druhého rodiča, dokonca matka prezentuje súčasného partnera ako osobu vhodnejšiu ako otec. V riešení zložitej rodinnej situácie, ako aj nesúlady medzi rodičmi nie je výmena a nahradenie rodiča aktuálnym partnerom. Rodičia nie sú schopní byť konštruktívni v záujme maloletých detí a spôsob správania sa vo vzťahu k otcovi zo strany matky je naplnený neistotou a spochybňovaním jeho kompetencií postarať sa a naplňovať potreby maloletých detí. Súdny znalec videl dôvody aktuálnej situácie v tom, že postoj rodičov je poznačený negatívnym nastavením matky voči osobe otca a tiež hyperprotektívnym nastavením matky voči deťom. Matka ako rodič má vytvorený citový vzťah s maloletými deťmi, je vo vzťahu k nim senzitívnejšia, než by bolo niekedy žiadúce. Otec má záujem si budovať citový vzťah s deťmi, ale je mu v tom bránené, resp. nemá dostatočný priestor a podporu zo strany druhého rodiča. Niekedy sa stretnutia vôbec nerealizujú z dôvodu obštrukcií a výhovoriek na strane matky. Okresný súd zvýraznil nutnosť uloženia výchovného opatrenia, ktoré spočíva v povinnosti rodičov podrobiť sa odbornému poradenstvu so zameraním na obmedzenie a odstraňovanie negatívnych vplyvov ohrozujúcich psychický, fyzický a sociálny vývin maloletých detí, avšak ponechal priestor zvoliť si podľa ich vlastného uváženia psychológa, keďže poskytovanie odbornej pomoci zo strany Centra pre deti a rodiny bolo matkou odmietnuté. Najvhodnejším a pre maloleté deti najohľaduplnejším spôsobom zachovania kontaktu s otcom je podľa okresného súdu ponechanie pôvodnej úpravy spôsobu stretávania za súčasnej podpory poskytovanej rodičom zvoleným psychológom. Vykonaným dokazovaním neboli zistené dôvody pre rozšírenie spôsobu stretávania sa, pretože rodičia sa musia zastabilizovať v spôsobe stretávania sa a znalec momentálne nevidel možnosť, ako realizovať stretnutia s maloletými deťmi s prespaním, keďže maloleté deti momentálne sú negatívne naladené voči otcovi. Súčasne neboli zistené dôvody pre tak závažné obmedzenie rodičovských práv a povinností spočívajúce v zákaze styku otca s maloletými deťmi. V konaní neboli potvrdené traumatické zážitky maloletej A., trestné oznámenie bolo odmietnuté a súčasne bolo vnímané, že maloleté deti sa inak prejavujú v prítomnosti matky a bez jej prítomnosti. Ustanovený súdny znalec pri vypočutí konštatoval nedôvodnosť zákazu stretávania sa otca s maloletými deťmi a zdôraznil, že bez zmeny nastavenia matky vo vzťahu k otcovi nie je možné očakávať zmenu v priebehu stretnutí. O trovách konania okresný súd rozhodol v zmysle § 52 v spojení s § 57 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CMP“) tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože žiaden z účastníkov návrh na priznanie náhrady trov konania nepodal. O náhrade trov konania štátu rozhodol v zmysle § 57 CMP a priznal štátu voči rodičom nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktorý je povinný každý rodič zaplatiť v 1-ici z dôvodu, že k znaleckému dokazovaniu okresný súd pristúpil v dôsledku ich správania. Rodičia sa nevedeli dohodnúť na úprave rodičovských práv a povinností, zároveň však matka nezložila preddavok na znalecké dokazovanie. O výške náhrady trov štátu okresný súd bude rozhodovať samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

3. Proti výrokom I., III., IV. rozsudku okresného súdu podala odvolanie matka z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. e), f), g), h) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“). Uviedla, že v celom rozsahu nesúhlasí a namieta tvrdenia otca, ktoré nemajú reálny základ a sú len predstieraným záujmom otca o maloleté deti. Má za to, že otec klamlivo a zavádzajúcou formou prezentoval svoje tvrdenia pred súdom prvej inštancie v snahe vykresliť svoju osobu ako zodpovedného starajúceho sa otca, ktorý má záujem o maloleté deti. Otec však nikdy nemal skutočný záujem o maloleté deti, nestará sa o ich potreby, či maloleté deti niečo potrebujú, má za to, že práve zákaz stretávania otca s maloletými deťmi by maloletým deťom pomohol v oslobodení sa od negatívnych vplyvov otca, ktorý neustále mal a má. Žiadala, aby bol zakázaný styk otca s maloletými deťmi z dôvodu, že záujem otca o styk s maloletými deťmi nie je skutočný, otec len zneužíva možnosť stretávať sa s maloletými deťmi na šikanovanie, tyranizovanie, podozrievanie a jej manipuláciu, vyvoláva hádky, uráža ju, klame, zo všetkého ju obviňuje, pričom mu viackrát „praskli nervy“ a to aj za prítomnosti maloletých detí. Najzávažnejšie podozrenie, ktoré vyjadruje aj podozrenie zo zneužívania maloletej A. zo strany otca, do konania predložila videozáznam, ktorý je súčasťou spisového materiálu a je na ňom zobrazené, že otec sa nehrá s maloletou bežným spôsobom – hladkanie, dotyky aké prejavoval otec pôvodne k nej ako k partnerke, je tam iný podtón. Zo šetrenia kolízneho opatrovníka jednoznačne vyplynulo, že realizácia styku otca s maloletými deťmi je dlhodobou problematická. Maloletá A. ťažko znáša, že otec pri stretnutiach vyvoláva pred maloletými deťmi hádky

a slovne na ňu útočí, odmieta na stretnutie s otcom ísť, preto zabezpečila maloletej A. psychologickú pomoc v Centre poradenstva a prevencie v G..

4. Matka ďalej uviedla, že zo správy kolízneho opatrovníka zo dňa 21.08.2023 vyplýva, že dňa 24.07.2023 bol vykonaný pohovor s maloletou A. na jej žiadosť, pretože poukazovala na to, že maloletá sama od seba doma povedala, čo jej otec ešte počas spolužitia v B. robil. Keď vyzvala maloletú, aby pracovníčke povedala, čo hovorila o otcovi doma, poslala ju maloletá za dvere, chcela o tom rozprávať bez jej prítomnosti. Maloletá povedala, že si spomenula, že jej tato robil zle na „cikulku“, silno ju umýval a to ju bolelo. Nepovedala mu, že ju to bolí, lebo bola malá. Nahováral ju na zlé veci „mamine nič nepoviem“, keď niečo vymýšľali v detskej izbe. Vymýšľali hry, tato jej bral hračky, dával si dolu trenky, nahý ju naháňal. Pri kúpaní sa tiež ukazoval, volal ju, aby sa na neho pozrela. Tiež jej ukazoval, ako ciká do záchoda. Vtedy bola mamina v nemocnici. Keď bola mamina doma, tak bolo zatvorené – dvere do detskej izby. Robil jej veľmi zle, naháňal ju okolo kuchyne a keď ju chytil, ona sa rozplakala. On sa smial a ona plakala ešte viac, lebo jej chýbala mama (bola v pôrodnici). Odkedy sú u babiny, táto jej zle nerobí, i keď sú s ním vonku, aby sa s ním nechceli stretávať. Pričom tieto skutočnosti uvedené maloletou A. neboli brané v úvahu, kolízny opatrovník s nimi riadne nepracoval, riadne ich nevyhodnotil a zostali bez riadneho zásahu a zastúpenia záujmu maloletej tak, aby sa u nej neprejavovala akákoľvek miera ohrozenia a obavy o zdravie. Zotrvávala na tom, že informácie obsiahnuté v správe kolízneho opatrovníka boli vytrhnuté z kontextu, zostala nespokojná s prácou odborného tímu, pracovníčky podľa nej zastávali postoj otca, boli neobjektívne a brali na zreteľ len vyjadrenie otca. Jej vyjadrenie a vyjadrenia maloletých detí zostali bez povšimnutia. Trvá na tom, že zisťovanie názoru maloletej A. bolo smerované tak, aby povedala, čo chceli počuť v Centre. Maloletá bola na stretnutiach strnulá, boli pre ňu psychicky náročné, keďže boli na realizácii stretnutia účastné tri dospelé osoby a maloletá. Má za to, že psychosociálne poradenstvo potrebuje otec, aby sa naučil správne komunikovať s maloletými deťmi, primerane ich veku a potrebám.

5. K záverom znaleckého posudku č. 83/2024 znalca z odboru Psychológie a odvetvie Klinická psychológia detí, Klinická psychológia dospelých, Poradenská psychológia F. K. B. konštatovala, že otec si nedokáže vytvárať vzťahy s inými osobami, jeho spôsob nadväzovania komunikácie je v pásme podpriemeru, ba dokonca má za to, že otec maloletým deťom nedokáže vytvárať pevne základy zdravých vzťahov. Otec by mal v prvom rade začať od seba, a to s prácou so svojou osobnosťou. Otec dokáže vytvárať len povrchné vzťahy, a to sa zrkadlí spätne. Otec by si mal najskôr usporiadať svoj život a začať pozitívnym prístupom k sebe. Maloleté deti vedie k pokore, ústretovosti a k empatii, má za to, že otec má vnútorný psychopatologický problém, problémy z detstva, zranenia, zranené vnútorné dieťa. Otec nespĺňa predpoklady osobnostného profilu rodiča – otca, ktorý by mal byť oporou maloletých detí a mal by maloletým deťom vytvárať pocit bezpečia. Otec sa stavia sám do role rodiča, ktorý je len na zábavu, ak v budúcnosti budú maloleté deti riešiť nejaký problém, tak nebude riešiť ich skutočné problémy, pretože o riešenie podstatných vecí nikdy nemal záujem, ale bude ich chcieť zabaviť a riešenie problémov oddialiť. Namietala tvrdenie ustanoveného súdneho znalca ohľadom jej negatívneho vplyvu na vzťah maloletých detí s otcom. Akokoľvek sa snažila, s otcom sa nedá komunikovať na racionálnej úrovni bez toho, aby otec výsmešne nekomentoval akúkoľvek skutočnosť. Má za to, že maloleté deti nie kvôli nezhodám rodičov budú utekať od otca, ale kvôli otcovi, pretože maloletým deťom nerozumie a nedokáže s nimi nadviazať normálny vzťah. V rámci súdneho konania otec uvádzal klamlivé tvrdenia a nedokázal zobrať na seba zodpovednosť. Trvala na tom, že znalec nezapísal do znaleckého posudku určité skutočnosti, ako aj to, že nemôže zodpovedať otázku, ktorá patrí do odborného posúdenia znalcom psychiatrom. Trvala na tom, že prostredie u otca nie je dobrým výchovným prostredím pre maloleté deti, a to z dôvodu, že otcova priateľka nemá vyriešený vzťah so svojim bývalým manželom, stále im robí naschvál, čiže z tohto dôvodu nie je vhodné, aby maloleté deti išli do neusporiadaného prostredia a aby to museli vnímať, pričom už dosť sú maloleté deti poznačené nevhodným a neprijateľným správaním otca. Predmetný znalecký posudok vypracovaný v konaní nedáva skutočný a reálny obraz o správaní a konaní otca, o jeho povahových vlastnostiach, ktoré pred znalcom len modifikoval a pozitívne predstieral tak, aby obraz jeho osobnosti bol pred znalcom vykreslený v čo najlepšom svetle.

6. Matka v odvolaní namietala spôsob vykonania pohovoru s maloletými deťmi, pretože tento nebol vykonaný v súlade s článkom 12 Dohovoru o právach dieťaťa a § 43 ods. 1 zákona o rodine a názor maloletých detí a ich predstava v otázke úpravy stretávania sa s druhým rodičom bol zisťovaný nesprávne, neúmerne, viackrát namietala prácu kolízneho opatrovníka a uvádzala svoje výhrady, avšak s jej namietaním sa orgány verejnej moci nezaoberali. Pokiaľ okresný súd v napadnutom rozsudku uvádzal, že zoberal pri rozhodovaní v prejednávanej veci dlhodobu výrazne konfliktný vzťah rodičov, tak

uvádza, že ona nikdy nebola iniciátorom konfliktov, chránila maloleté deti od narodenia, pretože otec sa o maloleté deti od malička nezaujímal a keď sa na oko snažil prejavovať záujem o nich, bolo to pretlakové, impulzívne a agresívne. Otec sa v kontakte s maloletými deťmi správa vzťahovačne, veľmi osobne prežíva otázky, resp. vyjadrenia maloletých detí, následne s nimi súperí, konfrontuje sa s nimi. Otec sa vôbec nezaujíma o to, čo maloleté deti chcú, ale počas stretnutí sa stavia do pozície nadrodiča a diktátora. V momente, kedy mu maloleté deti slušne dajú spätnú väzbu, ktorá sa mu nepáči, začne útočiť, a to veľmi neprimerane, hlavne na ňu. Nie je možné dávať jej za vinu otcov nezaujem o maloleté deti, ani to, že nie je aktívnym otcom, ktorý sa o maloleté deti a ich potreby pravidelne a skutočne zaujíma. Otcova neschopnosť byť a správať sa ako milujúci rodič nemôže byť pripisovaná na jej ľarchu. Nikdy bezdôvodne nezamedzila stretnutiu otca s maloletými deťmi a nesúhlasí s údajným nerealizovaným stretnutím z dôvodov údajných obštrukcií a výhovoriek z jej strany.

7. Ďalej v odvolaní uviedla, že uložené výchovné opatrenie považuje za nesprávne a nezákonné, pretože povinnosti podrobiť sa odbornému poradenstvu so zameraním na obmedzenie a odstraňovanie negatívnych vplyvov ohrozujúcich psychický, fyzický a sociálny vývin maloletých detí, by mali byť v zmysle vykonaného dokazovania nariadené otcovi, nie jej, ktorá má byť nečinnosťou, neschopnosťou a nevhodným správaním otca rovnako zaťažená povinnosťami, ktoré majú byť uložené výlučne otcovi. Uviedla, že vždy rešpektovala práva otca, pričom otec nikdy nerešpektoval jej a práva maloletých detí. Namietla a nesúhlasí s konštatovaním okresného súdu, ktorým jej kladie na dôraz jej vplyv na maloleté deti vo vzťahu k otcovi, vždy maloleté deti viedla a výchovne na nich vplývala tak, aby bol zachovaný ich rovnaký vzťah s otcom. Práve otec sa postavil do role, v ktorej eliminoval záujem o maloleté deti a maloleté deti museli práve týmto zavrnutím zo strany otca prejsť. Okresný súd ani kolízny opatrovník nerešpektovali názory maloletých detí, nehájili ich záujmy, hájili záujmy otca. Pokiaľ ide o pohovor s maloletými deťmi zo strany kolízneho opatrovníka boli maloletým deťom kladené otázky tak, aby ich odpovede bolo možné vyhodnotiť v prospech otca a bez náležitého rešpektovania záujmu maloletých detí, ktoré v danom konaní zastupuje práve kolízny opatrovník.

8. Vo vzťahu k náhrade trov konania štátu matka konštatovala, že o odmene, náhrade hotových výdavkov a náhrade za stratu času vo výške 1.174,48 Eur pre ustanoveného súdneho znalca okresný súd rozhodol uznesením č. k. NM-12P/30/2023-255 zo dňa 27.11.2024, pričom voči predmetnému uzneseniu nebolo prípustné podať sťažnosť, z tohto dôvodu namietla dĺžku času uvedenú znalcom pri písomnom vypracovaní znaleckého posudku (46 hodín á 13,28 Eur). Tento čas považuje za neúmerň, nadhodnotený, uznesenie je nepreskúmateľné, znalec nepreukázal podľa matky normočas pri písomnom vypracovaní znaleckého posudku, zároveň požiadala o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, pretože uhradenie sumy 1.174,48 Eur je pre ňu likvidačné. Navrhla, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že jej návrhu v celom rozsahu vyhovie; uloží povinnosť otcovi podrobiť sa odbornému poradenstvu na obdobie jedného roka od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že súdu zašle otec raz za mesiac správu o priebehu poskytovania odbornej pomoci; a zároveň rozhodne, že štátu nepriznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50 % z výšky náhrady trov konania vo vzťahu k nej, pretože jej prizná oslobodenie od platenia súdnych poplatkov na celé súdne konanie a štátu prizná nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50 %, ktoré je otec povinný zaplatiť z výšky náhrady trov konania v lehote do 30-tich dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku, resp. navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu prvej inštancie vo výroku I., III., IV. zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie súdu prvej inštancie.

9. Kolízny opatrovník k odvolaniu matky uviedol, že nezdieľa jej názor, v zmysle ktorého kolízny opatrovník svojou činnosťou zvýhodňoval v konaní jedného z rodičov, prípadne, že by hájil záujmy otca. Stotožnil sa s názorom súdu prvej inštancie aj s odôvodnením napadnutého rozsudku a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil.

10. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že zo znaleckého posudku na strane 57 vo vzťahu k osobe matky je konštatované „o druhých ľudi sa menej zaujíma a celkovo má o nich skôr nereálne predstavy. Vo vzťahu s druhými sa nedokáže podriaďiť názoru druhého, nedokáže prijať názor druhých, nedokáže robiť kompromisy, resp. ustúpiť zo svojich pozícií. Dá sa očakávať, že má pompéznejší pocit osobnej hodnoty, čo sa prejavuje aj tým, že ona je tou, čo to robí najlepšie, inými slovami má o svojich kompetenciách vyššie mienenie.“ Uvedené vysvetľuje to, že matka vo svojom odvolaní

spochybnila vyjadrenia všetkých spomenutých úradov, orgánov, znalca a psychológov, ktorí boli zapojení do rozhodovania okresného súdu. Psychologičky centra pre deti a rodiny aj z CPPP a P sa vo svojich správach zhodli, že tvrdenia matky o maloletej boli často v nezhode s ich pozorovaním. Obvinenia matky voči jeho osobe teda podozrenia zo sexuálneho zneužívania odmietol, sú vykonštruované matkou a podsúvané maloletej, čím do budúca jej môže byť spôsobená trauma a skreslený obraz o ňom. Aj zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, v ktorej maloleťá opisuje, ako jej mal robiť zle vyplýva, že sama maloleťá si nepamätá, že by jej mal nejakým spôsobom niekedy ubližovať. Na otázku sociálnej pracovníčky, či sa mama s babkou doma o ňom rozprávajú odpovedala, že: „mamina aj babina pred nimi (deťmi) povedali, že tato im robí zle, a mamina hovorila aj o tom, že jej tato robil zle aj v B., preto si na to spomenula“. Nie je pravdivé tvrdenie matky, že si dokáže vytvárať len povrchné vzťahy. Poukázal na to, že to bola práve matka, ktorá ešte v začiatkoch ich vzťahu mala aj ďalšieho partnera, k čomu sa mu neskôr priznala. V čase, keď mala maloleťá A. asi dva roky, objavil jej komunikáciu s bývalým spolužiakom, v ktorých si písali predstavy o spoločnom sexe. Neskôr zistil, že sa matka doma nafotila nahá a tieto fotky posielala nejakým ďalším mužom. Snažil sa mať s matkou normálny zdravý vzťah, požiadal ju o ruku, avšak tento vzťah aj z vyššie uvedených dôvodov ukončil. Aktuálne má harmonický trojročný vzťah s partnerkou, s ktorou plánuje spoločnú budúcnosť, dlhodobo žijú v spoločnej domácnosti s jej deťmi z predošlého manželstva. Podľa jeho informácií má matka tiež partnera, s ktorým nežije v spoločnej domácnosti, ale podľa matkinho vyjadrenia jej dáva každý mesiac peniaze, ktorými platí pre maloleťú A. súkromnú základnú školu vo výške niekoľkých stoviek eur.

11. Otec k vyjadreniu matky o jeho nezájme o maloleté deti zvýraznil vyjadrenie znalca, z ktorého záverov vyplynulo, že: „obaja rodičia majú citový záujem si vybudovať vzťah s maloleťmi deťmi“. Vyjadrenie matky je ničím nepodložené, záujem o maloleté deti prejavuje, pri osobných stretnutiach sa s deťmi snaží vždy komunikovať, nosí im darčeky, ktoré však oni odmietajú prijať a na všetky jeho otázky majú odpoveď, že je to tajomstvo. Od novembra do začiatku marca sa stretol s maloleťmi deťmi dvakrát a tieto stretnutia dokopy trvali asi dve hodiny. Zvyšné stretnutia boli zrušené pre chorobu maloletych detí a matky. Nakoľko s maloleťmi deťmi trávi málo času, je náročné si s nimi vybudovať normálny vzťah a preto je pre neho ťažké byť im oporou a vytvárať im pocit bezpečia. Má za to, že psychosociálne poradenstvo potrebuje práve matka, ktorá má v starostlivosti maloleté deti a trávi s nimi najviac času. Podľa ustanoveného súdneho znalca matka veľmi senzitívne vníma všetko okolo maloletych detí, prežíva viac obáv a anticipačnú úzkosť, ktorá vo vzťahu k maloleťm deťom vedie k väčšej pripútanosti na maloleté deti a menšej ochote sa podeliť, či preniesť zodpovednosť v súvislosti so starostlivosťou o deti aj na druhých ľudí. Rovnako nedáva zmysel, že matka napriek tomu, že žiada, aby bol zakázaný jeho styk s maloleťmi deťmi takisto žiada aj to, aby sa odborne podrobil odbornému poradenstvu u psychológa, ktorý ho má naučiť vnímať lepšie potreby maloletych detí a zlepšiť celkový prístup k nim. Pokiaľ matka žiada o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov zvýraznil, že je zamestnaná riadne, rovnako ako on, navyše poberá výživné, daňový bonus a detské prídavky, takisto dostáva každý mesiac finančný dar od partnera, ako sama uvádza.

12. Kolízny opatrovník k vyjadreniu otca k odvolaniu matky uviedol, že sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie. Súdom určená povinnosť podrobiť sa odbornej psychologickému pomoci v trvaní jedného roka je nevyhnutná pre oboch rodičov a je v záujme maloletych detí.

13. Matka k vyjadreniu otca uviedla, že trvá na podanom odvolaní ako aj na jeho odôvodnení, nesúhlasí s vyjadrením otca, ktoré považuje za účelové a zavádzajúce. Má iný názor na rozhodnutie okresného súdu ako otec a kolízny opatrovník. Vyjadrenia maloletej A. si nevymýšľa, nebagatelizovala ich. Otec účelovo vytrháva z kontextu vyjadrenia znalca. Bola a je s maloleťmi deťmi dennodenne a vyhodnotila vyjadrenia maloletej A. ako závažné a situáciu nechala prešetriť. Nesúhlasí s vyjadreniami otca, že má záujem o deti, že sa im chce venovať, avšak ona je tá, ktorá mu poskytuje málo času. Posledné stretnutie otca s maloleťmi deťmi sa uskutočnilo dňa 20.04.2025, pri ktorom si otec pri hre s maloleťm nedával pozor a došlo k úrazu maloleteho. Dala do pozornosti, že ide o opakované nepozornosti v starostlivosti, pretože obdobný incident sa stal aj v minulosti.

14. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie matky v napadnutých výrokoch I., III., IV. a V. je nedôvodné,

preto ho v týchto výrokoch potvrdil ako vecne správne cez úpravu v § 387 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP.

15. Ako prvé odvolací súd konštatuje, že v postupe súdu prvej inštancie nezistil žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok, na ktoré je z úradnej povinnosti povinný prihliadať (§ 2 ods. 1 CMP, § 380 ods. 2 CSP).

16. Odvolací súd v celom rozsahu preberá súdom prvej inštancie riadne zistený skutočný stav (§ 35 CMP), pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie spornej otázky styku otca s maloletou, súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre posúdenie návrhom uplatneného nároku na rozšírenie styku otca s maloletou, jeho výsledky jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a napokon dospel k správnym skutkovým zisteniam, pričom sa vysporiadal so všetkými podstatnými argumentmi účastníkov, a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvoinštančného súdu, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, na tieto v zmysle § 387 ods. 2 CSP poukazuje. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty matky nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť, keď súd prvej inštancie správne zistil všetky skutočnosti potrebné k rozhodnutiu. Rozhodnutie súdu prvej inštancie spĺňa v celej miere podmienky § 220 ods. 2 CSP na riadne a dostatočné odôvodnenie.

17. Rozhodovanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností v prípadoch, kedy rodičia nie sú schopní sa na výkone rodičovských práv a povinností dohodnúť, musí byť potom hľadáním optimálneho stavu zo strany súdu. Súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností dbá o to, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi. Podľa čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, či už je uskutočňovaná verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi. Zároveň však čl. 9 ods. 3 tohto dohovoru predpokladá, že štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, uznávajú právo dieťaťa oddeleného od jedného alebo oboch rodičov udržiavať pravidelné kontakty s oboma rodičmi, ibaže by to bolo v rozpore so záujmami dieťaťa. Znamená to potom, že pokiaľ by styk s rodičom negatívne vplýval na záujmy dieťaťa alebo by tu existovala odôvodnená obava z takéhoto negatívneho vplyvu, súd po tomto zistení obligatórne styk maloletého dieťaťa s rodičom obmedzí alebo ho aj zakáže.

18. V preskúmanom prípade má najvyššiu prioritu najlepší záujem maloletej A. a maloletého C.. Ten vyhodnocuje súd v každej jednotlivej veci osobitne, za pomoci kritérií, demonštratívne vymedzených zákonodarcom v čl. 5 zákona o rodine. Každé dieťa má pritom prezumovaný záujem udržiavať a rozvíjať citové väzby s obidvomi rodičmi. Vzhľadom na uvedené súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností dbá o to, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi, ibaže by to bolo v rozpore s inými záujmami dieťaťa.

19. V prípade, keď súdy rozhodujú o úprave styku rodičov s dieťaťom, je nutné vychádzať z toho, že právom oboch rodičov je v zásade rovnakou mierou sa o dieťa starať a podieľať sa na jeho výchove, s čím korešponduje i právo samotného dieťaťa na starostlivosť oboch rodičov. Rozhodnutím súdu by tomuto dieťaťu malo byť umožnené stykať sa s oboma rodičmi v takej miere, aby bol postulát rovnakej rodičovskej starostlivosti čo najviac naplnený. Takéto usporiadanie vzťahov je spravidla vždy v „najlepšom záujme dieťaťa“, pričom odchýlky od tohto princípu musia byť odôvodnené ochranou nejakého iného, dostatočne silného legitímneho záujmu, pričom konkrétne skutočnosti, o ktoré sa tento záujem opiera, musia byť v danom konaní preukázané (Uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 56/2017 z 19. januára 2017). Nesúhlas s plnohodnotným stykom druhého rodiča s dieťaťom môže byť relevantný len vtedy, ak je založený na dôvodoch, ktoré sú spôsobilé intenzívnym spôsobom negatívne zasahovať do záujmu dieťaťa. Ak ide o nepreukázaný alebo nepreskúmateľný dôvod, na ktorom je založený nesúhlas rodiča s pravidelným a plnohodnotným stykom druhého rodiča s dieťaťom, alebo sa v konaní preukáže, že ide o nesúhlas spočívajúci v dôvode, ktorý má pôvod len v osobe rodiča a preukázateľne nemá negatívny vplyv na záujem dieťaťa, súdy nemôžu na tomto nesúhlase založiť rozhodnutie. Rodič, ktorý s plnohodnotným stykom dieťaťa s druhým z rodičov nesúhlasí, by mal vierohodne preukázať dôvod svojho nesúhlasu, ktorého relevantnosť súd musí pri rozhodovaní o práve rodiča, ktorému korešponduje právo dieťaťa na plnohodnotný a pravidelný styk s rodičom, vždy skúmať. Súdy preto musia vždy citlivo a maximálne obozretne zvažovať naplnenie podmienok pre ten – ktorý model úpravy styku druhého rodiča s maloletým dieťaťom z hľadiska sledovania jeho najlepších záujmov. Je predovšetkým v záujme zabezpečenia úplného a všestranného rozvoja maloletého dieťaťa tak po citovej, rozumovej a emocionálnej stránke a vytvorenia čo najpriaznivejších podmienok pre jeho zdravý vývoj, aby nebolo vystavované napätým situáciám, stresu, strachu a nebolo nútené čeliť emocionálnym atakom, ktoré ešte vzhľadom na svoj vek a vyzretosť nedokáže samostatne spracúvať a zvládnuť.

20. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne posúdil skutkové okolnosti podstatné pre vyhodnotenie zmeny pomerov, (ne)dôvodnej pre zmenu posledného rozhodnutia súdu o úprave styku otca s maloletými deťmi (§ 26 zákona o rodine). Odvolací súd tak, ako súd prvej inštancie konštatuje, že zistený skutkový stav preukázal, že zákaz styku otca s maloletými deťmi by nebol v najlepšom záujme maloletých detí. Tento názor sa zhoduje aj s názorom kolízneho opatrovníka, ktorý navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správny. Súd prvej inštancie svojím rozhodnutím rešpektoval právo maloletých detí na zachovanie ich vzťahu k obidvom rodičom a prihliadol na ich citové väzby, vývinové potreby a stabilitu výchovného prostredia, pričom zároveň rešpektoval právo maloletých detí na výchovu a starostlivosť zo strany oboch rodičov a na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku nielen s matkou, ale aj s otcom, ktorému neboli zverené do osobnej starostlivosti. Práva a povinnosti oboch rodičov sú rovnocenné v medziach stanovených zákonom. V záujme zachovania ich zdravého vývinu je potrebné dodržiavať styk s otcom, zachovať a upevniť citové väzby s otcom tak, aby maloleté dieťa malo pozitívny mužský vzor v osobe otca pri ďalšom fyzickom i psychickom vývoji.

21. Odvolací súd zdôrazňuje, že aj keď sa matka vo svojom návrhu na začatie konania, ako i v odvolacom konaní domáhala zákazu styku otca s maloletými deťmi, matkina odvolacia argumentácia je zameraná výrazne na tvrdenia viažuce sa k maloletej A.. Opakovane zdôrazňovala, že realizácia styku otca s maloletými deťmi je podľa jej názoru dlhodobo problematická, pričom poukazovala najmä na negatívne prejavy/prežívanie maloletej A. a na údajné nevhodné správanie otca k maloletej. Odvolací súd mal preukázané, že maloletý C. má k otcovi vytvorený vzťah („Maloletý reaguje na otca pozitívne, komunikuje s ním, hrá sa s ním. Osobu otca pozná, je pre neho osobou známou. Vzťahová väzba sa javí ako vytvorená.“ Záver 3 znaleckého posudku, č.l. 187 spisu okresného súdu), i keď nepopiera, že tento nie je ideálny („Pre maloletého je vzťahovo najvýznamnejšou osobou matka, maloletý dá na jej názor, zrkadlí jej názory a postoje k druhým ľuďom. Najmä z tohto dôvodu sa k otcovi správa odmietavo, neraz až hrubo, pričom to sám nie je schopný vysvetliť, zdôvodniť. Maloletý nie je negatívne nastavený voči osobe otca, pričom v rámci pozorovania sa s otcom dokáže zahrať a tiež s ním aj spontánne komunikuje, uvedené skôr poukazuje na prebraté názory na otca zo strany autority ako na reálnu skúsenosť maloletého s otcom.“ Záver 3 znaleckého posudku, č.l. 187 spisu okresného súdu; „K otcovi sa vyjadruje tak, že je zlý, čo ale nevie bližšie vysvetliť, nemá ho údajne rád a nestretáva sa s ním rád.“ Záver 16 znaleckého posudku, č.l. 192 spisu okresného súdu). Maloletá A. síce negatívne vníma neempatické správanie otca najmä voči nej a antagonické správanie sa voči matke, či starej matke („Osobu otca by povahovo opísala ako zlého, lebo nadáva matke, starej matke a robil jej zle, keď bola malá. Odmieťa, že by s otcom niekedy lepšie vychádzala.“ Záver 16 znaleckého posudku, strana 192 spisu okresného súdu; „Z vyjadrení maloletých detí sa dá usudzovať, že boli vystavené konfliktom medzi rodičmi. Za vzniknutú situáciu vinia otca. Malo sa jednať o kričanie otca na matku a starú matku, respektíve sa k nim mal správať nie vhodne v rámci realizovaného styku.“ Záver 19 znaleckého posudku, č.l. 193 spisu okresného súdu), s ktorým nie je stotožnená, čo v konečnom dôsledku prispieva k negatívnemu naladeniu maloletej k otcovi. Na základe znaleckého dokazovania však nebolo preukázané rozvrátenie vzťahu otca s maloletými deťmi („Maloleté deti majú vytvorený vzťah s obidvoma rodičmi, ale vzťah s otcom je narušený z dôvodu negatívneho nastavenia matky voči osobe otca a tiež z dôvodu hyperprotektivity matky vo vzťahu k deťom.“ Záver 18 znaleckého posudku, č.l. 193 spisu okresného súdu). Rovnako zo šetrenia kolízneho opatrovníka nevyplýva, že by maloleté deti zažívali v súvislosti so stykmi akúkoľvek formu objektívneho ohrozenia. Ak aj najmä maloletá vníma a prežíva negatívne situácie s otcom, ktoré sa jej nepáčia, nemožno konštatovať, že by tieto negatívne skúsenosti mali pre súd indikovať potrebu zákazu doteraz posledným súdnym rozhodnutím upraveného styku.

22. Na danom mieste odvolací súd zdôrazňuje, že naposledy bol výkon rodičovských práv a povinností k maloletým deťom upravený rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 4P/47/2020-63 zo dňa 25. novembra 2020, ktorým bola schválená rodičovská dohoda vo vzťahu k úprave styku otca s maloletými deťmi, na základe čoho je otec oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi každú nedeľu nepárny kalendárny týždeň roka v čase od 09.30 hod. do 11.30 hod. s tým, že matka privedie obe maloleté deti na detské ihrisko na Námestí G. I. J. v G. s tým, že počas celej doby styku otca s deťmi bude matka prítomná. Už aktuálna úprava styku predstavuje výrazné obmedzenie rodičovských práv otca, keďže styk je časovo obmedzený na dve hodiny každú druhú nedeľu, priestorovo vymedzený výlučne na konkrétne verejné priestranstvo a osobne determinovaný prítomnosťou matky počas celého stretnutia. Takýto model styku sám osebe podľa odvolacieho súdu garantuje maximálnu mieru kontroly nad jeho priebehom a slúži prípadne ako ochranný mechanizmus proti akýmkoľvek potenciálnym rizikám. Maloleté deti sa nepohybujú v prostredí otca a neprichádzajú do kontaktu s jeho domácnosťou

alebo partnerkou, voči ktorej matka tiež namietala, preto sú tieto námietky pre posúdenie návrhu na zákaz styku irelevantné.

23. Matkou navrhovaný zákaz styku by podľa odvolacieho súdu predstavoval absolútny zásah tak do rodičovských práv otca, ako aj, a to predovšetkým, do základného práva dieťaťa na budovanie a zachovanie rovnocenného kontaktu s oboma rodičmi. Musel by byť odôvodnený okolnosťami a museli by byť také závažné, žeby ochrana záujmu dieťaťa vyžadovala potrebu obmedziť kontakt s rodičom, v tomto prípade s otcom. Treba povedať, že ani takéto rozhodnutie nemôže byť definitívne, stále by nezbavovalo súd a príslušné orgány povinnosti hľadať možnosti nápravy a obnovenie kontaktu dieťaťa a rodiča, či už by sa jednalo o odborné poradenstvo alebo iné vhodné opatrenia. Vždy je potrebné zaoberať sa dôvodom, prečo bol takýto návrh podaný, či to je objektívne vyvolané možným ohrozením dieťaťa v dôsledku styku s rodičom alebo je to len stav vyvolávaný pôsobením rodiča, ktorý podáva takýto návrh a ktorý má spravidla dieťa v starostlivosti. Ak súd nezistí okolnosti, ktoré by mohli viesť k zásahu do práva styku rodiča s dieťaťom, nemôže byť odmietanie styku dieťaťom dôvodom obmedzenia styku alebo zákazu styku. Už vôbec ním nemôže byť animózný vzťah medzi rodičmi navzájom. Stále je však zákaz styku zásahom prichádzajúcim do úvahy len vtedy, ak nie je možné zabezpečiť záujem maloletého dieťaťa obmedzením styku maloletého s rodičom. Obmedzením stretávania rodiča s dieťaťom je aj úprava stretávania v prítomnosti druhého rodiča, tak ako je to v prejednávacom prípade.

24. Matka v odvolaní spochybňuje spôsob, akým bol zisťovaný názor maloletej A., tvrdiac, že kolízny opatrovník nerešpektoval jej výhrady a názor dieťaťa bol zmanipulovaný, resp. zisťovaný nevhodným spôsobom. Odvolací súd tejto námietke neprisvedčil. Zo spisu vyplýva, že názor maloletej bol zisťovaný opakovane, a to v rôznych fázach konania (kolíznym opatrovníkom, súdnym znalcom). Názor maloletej nebol ignorovaný, bol súčasťou celkového hodnotenia situácie, ale bol logicky posudzovaný v kontexte jej veku, psychickej vyspelosti, možného ovplyvnenia a celkovej rodinnej dynamiky. Ustanovený znalec i kolízny opatrovník zhodne uviedli, že deti sa prejavujú inak v prítomnosti matky a inak bez jej prítomnosti, čo naznačuje, že názor dieťaťa nemožno mechanicky prebrať, ale je potrebné ho interpretovať vo svetle celkových okolností prípadu.

25. K najzávažnejšiemu tvrdeniu matky – podozreniu zo sexuálneho zneužívania maloletej A. – odvolací súd uvádza, že táto skutočnosť v konaní nebola preukázaná. Trestné oznámenie matky pre podozrenie zo spáchania zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona maloletej A. smerujúce voči podozrivej osobe - otcovi, bolo uznesením vyšetrovateľky Odboru kriminálnej polície, Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave IV. odmietnuté (Podanie správy o stave konania, č.l. 23 spisu okresného súdu). Výsledky nariadeného znaleckého dokazovania v prejednávacom prípade nepotvrdili, že by správanie otca predstavovalo reálnu hrozbu pre psychické alebo morálne zdravie detí. Znalec výslovne uviedol, že „Zo psychologického hľadiska nevykazuje nejakú psychopatológiu, ktorá by bola v rozpore so zabezpečovaním starostlivosti a výchovy maloletých detí.“ (Záver 25 písm. f) Znaleckého posudku, č.l. 196 spisu okresného súdu), „Nezistil som, že by maloletá v minulosti zažila nejaký traumatický zážitok spojený s údajným sexuálnym zneužívaním zo strany otca. Táto skutočnosť nie je z môjho pohľadu v príčinnej súvislosti s odmietaním realizovania styku s otcom.“ (Záver 25 písm. f) Znaleckého posudku, č.l. 196 spisu okresného súdu). K výhrade matky, že znalec nezapísal do posudku určité skutočnosti a údajne prekročil hranice svojej odbornej kvalifikácie, odvolací súd uvádza, že matka nijako nekonkretizovala, ktoré skutočnosti ju viedli k tomuto záveru. Zdôrazňuje, že znalecký posudok je len jedným z dôkazných prostriedkov, ktorý má rovnakú dôkaznú silu ako ostatné dôkazy, nie je možné ho prioritizovať a ako každý dôkaz je potrebné vyhodnotiť ho jednotlivo ako aj v súvislosti s ďalšími vykonanými dôkazmi. Súd v rámci hodnotenia dôkazov nie je oprávnený posudzovať znalecký posudok z hľadiska jeho odborných záverov, pretože k tomu nemá požadované odborné znalosti, ale nemusí ho akceptovať v prípade, ak by závery znalca nezodpovedali skutkovým zisteniam, resp. boli by v rozpore so zásadami logiky, prípadne prekračovali rámec odborného posúdenia. Otázka vhodnosti konkrétnej úpravy styku z hľadiska frekvencie, rozsahu či obmedzení, nie je otázkou odbornou, ale právnym posúdením veci a tieto skutočnosti súd hodnotí z hľadiska ostatných dôkazov vykonaných v rámci konania. Súdom prvej inštancie bolo vykonané rozsiahle dokazovanie – vylúčením rodičov maloletých detí, vyjadrením kolízneho opatrovníka, znaleckým dokazovaním, oboznámením sa s listinnými dôkazmi ako aj pripojenými spismi Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp.zn. 4P/47/2020, 5Em/2/2022, kedy všetky dôkazy v konaní vyhodnotil súd prvej inštancie jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti. V tomto prípade závery znaleckého posudku korešpondujú aj s ďalšími dôkazmi vykonanými vo veci, posudok neobsahuje žiadne rozpory, podáva vyčerpávajúce odpovede na položené otázky a o jeho objektívnosti odvolací súd, ani vzhľadom na vznesené všeobecné výhrady matky, nemal pochybnosti.

26. Odvolací súd zastáva názor, že konfliktný vzťah rodičov, vzájomné spochybňovanie výchovných kompetencií, či výchovnej role a dôležitosť toho druhého rodiča, je možné zmierniť okresným súdom uloženým výchovným opatrením. Odvolací súd zastáva názor, že konanie/správanie otca, ktoré matka uvádzala ako dôvod pre zákaz jeho styku s maloletými deťmi, možno zlepšiť, resp. odstrániť nariadením výchovného opatrenia. V prípade zmeny postoja rodičov voči sebe navzájom možno dôvodne očakávať, že aj maloleté deti budú na osobu otca pozerat' pozitívnejšie, vytvárať si nové pozitívne zážitky s otcom a budú s ním chcieť spoločne tráviť čas. Odvolací súd zastáva názor, že problémy, ktoré v tejto rodine vznikajú, pramenia najmä z rozvrátených vzťahov rodičov, odmietania akceptovania skutočnosti, že obaja majú rovnaké rodičovské práva a povinnosti, problematickej vzájomnej komunikácie týkajúcej sa maloletých detí, ako i ďalších skutočností, ktoré sa premietajú do vzťahu maloletých detí k otcovi. Je nespochybiteľné, že vyjadrenia a postoje maloletých detí sú ovplyvnené postojom jej rodičov, najmä matky („Otec rešpektuje úlohy matky v živote detí, síce má niektoré výhrady, ale nejedná sa o výhrady zásadné, ktoré by obmedzovali budovanie vzťahu matky s deťmi.“ ..., „Matka svojim nastavením obmedzuje budovanie si vzťahu otca s deťmi.“ Záver 4 znaleckého posudku, č.l. 188 spisu okresného súdu; „Vzťah rodičov je narušený, rodičia spolu nekomunikujú v záujme maloletých detí, nepomáhajú si a to najmä zo strany matky. Matka nevníma osobu otca ako prirodzene významného človeka v živote maloletých detí. Vyjadruje názor, že jej priateľ A. je pre maloleté deti lepším vzorom ako otec.“ Záver 7 znaleckého posudku, č.l. 189 spisu okresného súdu).

27. Podľa § 37 ods. 2 zákona o rodine, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd môže rozhodnúť o uložení týchto výchovných opatrení: a) vhodným spôsobom napomenie maloleté dieťa, jeho rodičov a iné fyzické osoby, ktoré svojím správaním ohrozujú alebo narušujú jeho riadnu výchovu, b) určí nad výchovou maloletého dieťaťa dohľad; dohľad vykonáva najmä za súčinnosti orgánu sociálnoprávnej ochrany detí, obce, školy, neštátnych subjektov a zariadenia, v ktorom je maloleté dieťa umiestnené, c) uloží maloletému dieťaťu obmedzenie v rozsahu potrebnom na predchádzanie a zabraňovanie škodlivým vplyvom, ktoré môžu ohroziť alebo narušiť jeho priaznivý vývin; dodržiavanie uloženého obmedzenia sleduje najmä za súčinnosti obce, d) uloží maloletému dieťaťu a jeho rodičom povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu.

28. Podľa § 37 ods. 7 zákona o rodine, súd sleduje vykonávanie výchovných opatrení najmä v súčinnosti s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí, obcou, neštátnym subjektom a s príslušným zariadením.

29. Podľa § 37 ods. 8 zákona o rodine, súd hodnotí účinnosť výchovného opatrenia priebežne tak, aby pred uplynutím obdobia, ktoré uviedol v rozhodnutí o jeho uložení, zhodnotil splnenie účelu výchovného opatrenia. Súd zruší výchovné opatrenie, ak splnilo svoj účel. Ak je to v záujme maloletého dieťaťa, môže súd rozhodnúť o opakovanom uložení výchovného opatrenia alebo o uložení iného vhodného výchovného opatrenia. Ak súd na základe zhodnotenia účinnosti výchovného opatrenia rozhoduje o opakovanom uložení výchovného opatrenia podľa odseku 3 alebo o uložení iného vhodného výchovného opatrenia podľa odseku 3 alebo o nariadení ústavnej starostlivosti podľa § 54, môže dočasne upraviť pomery maloletého dieťaťa do právoplatnosti rozhodnutia.

30. V konaní bolo preukázané, že rodičia maloletých detí nedokážu spolu konštruktívne komunikovať, čo môže byť prekážkou fungovania pravidelných stykov otca s maloletými deťmi, čím by mohlo dôjsť k porušovaniu práva detí byť vychovávané oboma svojimi rodičmi. V osobe otca ide pritom o rodiča, ktorý má k maloletým deťom citové väzby a má záujem podieľať sa na osobnej starostlivosti a výchove maloletých detí, aj keď matka úprimný záujem spochybňuje („Obaja rodičia majú citový záujem si budovať vzťah deťmi.“ Záver 5 znaleckého posudku, č.l. 188 spisu okresného súdu). Odvolací súd sa nestotožnil s názorom matky, že odbornému poradenstvu by sa mal podrobiť len otec, čo matka odôvodňovala tým, že ona sa snažila s otcom komunikovať, ale problém je v otcovi. Tu je potrebné si aj zo strany matky uvedomiť, že je jednoznačne v záujme maloletých detí, aby sa ich rodičia dokázali k sebe slušne správať, naučili sa spolu komunikovať a vzájomne rešpektovať svoju rolu rodiča a dôležitosť tejto role v ich živote. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie považoval za potrebné uloženie výchovného opatrenia obom rodičom.

31. K odvolaniu matky vo vzťahu k výroku okresného súdu o trovách štátu dodáva odvolací súd, že okresný súd rozhodol podľa § 57 CMP tak, že priznal štátu voči rodičom nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktorý je povinný každý rodič zaplatiť v 1-ici z dôvodu, že k znaleckému dokazovaniu okresný súd pristúpil v dôsledku ich správania. Rodičia sa nevedeli dohodnúť na úprave rodičovských práv a povinností, zároveň však matka nezložila preddavok na znalecké dokazovanie, pričom o výške náhrady trov štátu okresný súd bude rozhodovať samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. Pokiaľ matka navrhovala, aby bol na úhradu trov konania vo výške 50% zaviazaný výlučne otec, pričom

ona žiadala oslobodenie od povinnosti zaplatiť trovy konania štátu, tak konštatuje odvolací súd, že aj keby matka spĺňala predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplýva, že z tohto dôvodu nie je povinná nahradiť trovy štátu, ktoré mu vznikli v konaní. Zdôrazňuje, že v zmysle CMP trovy konania znáša štát len v prípade, ak to zákon výslovne ustanovuje (napr. § 251 ods. 1 CMP), čo nie je daný prípad. Na základe uvedeného považoval aj odvolací súd za spravodlivé, aby trovy dokazovania, ktoré platil štát namiesto rodičov v ich záujme a v záujme maloletých detí, hradili obaja rodičia v polovici.

32. Odvolací súd pri zohľadnení najlepšieho záujmu maloletých detí ako prioritného kritéria pre rozhodovaciu činnosť súdu v konaní starostlivosti o maloleté deti rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne vo výrokoch I., III., IV. a V. potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP a v podrobnostiach odkazuje na dostatočné odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu cez úpravu v § 387 ods. 2 CSP.

33. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd v zmysle § 396 ods. 2 CSP, aplikujúc ustanovenie § 52 CMP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

34. Toto rozhodnutie krajského súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP, dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP, dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP, dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP, dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP, v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.